

GOD?

Deel 1

SCHEPPING
& EVOLUTIE

GOD?

Deel 1

SCHEPPING & EVOLUTIE

Rob Kiekens

Schrijver: Rob Kiekens

Omslag: Rob

ISBN: ISBN: 978-94-0217-3567

© 2018 Rob Kiekens

INLEIDING	9
OVER DE OORSPRONG VAN GODEN	11
<i>IN HET BEGIN WAS ER...</i>	14
<i>OORZAAK EN GEVOLG</i>	16
<i>BLINDE VLEKKEN</i>	19
<i>DE EERSTE MENS(EN)</i>	24
<i>LEVEN, ZIEKTE EN DOOD</i>	25
<i>ANGST EN VERDRIET</i>	27
SOORTEN GODEN	31
1. <i>ZONNEGODEN</i>	32
<i>Echo's van zonnegoden</i>	38
2. <i>MAANGOD(INN)EN</i>	43
3. <i>GODEN VAN ANDERE HEMELLIJCHAMEN</i>	45
4. <i>MOEDER AARDE</i>	46
<i>Een helpende hand</i>	47
<i>Overblijfselen van 'Moeder Aarde'</i>	48
5. <i>VRUCHTBAARHEID</i>	50
6. <i>DE GROTE MOEDER</i>	55
7. <i>GODDELIJKE DIEREN</i>	58
8. <i>GODDELIJKE PLANTEN</i>	63
9. <i>WATERGODEN</i>	64
10. <i>NOG MEER 'HEIDENSE' RESTANTEN</i>	68
GODDELIJKE (R)EVOLUTIE	75
<i>EVOLUTIE</i>	75
<i>REVOLUTIE</i>	81

AFGELEIDE BEGRIPPEN	88
1. <i>DE ZIEL</i>	88
<i>Zielige zielen</i>	90
2. <i>WORSTELEN MET VERDRIET</i>	95
<i>Heropstanding uit de dood</i>	97
3. <i>ZIEKTE EN LIJDEN</i>	99
4. <i>OPGELET VOOR BOZE GEESTEN</i>	103
<i>Duivelse dieren</i>	112
5. <i>SCHEPPINGSVERHALEN</i>	115
<i>Echo's uit het verleden</i>	119
6. <i>TUSSENPERSONEN</i>	124
7. <i>GODDELIJKE KALENDERS</i>	128
8. <i>OFFER EN GEBED</i>	131
<i>Bloed en mensenoffers</i>	134
9. <i>GODDELIJKE MACHT</i>	139
10. <i>HEILIGE BOEKEN</i>	141
<i>De auteurs</i>	145
<i>Goddelijke onduidelijkheid</i>	147
11. <i>GODDELIJKE BOODSCHAPPERS</i>	148
12. <i>DE OUDERDOM VAN GOD(INN)EN</i>	151
<i>Nieuwe halfgoden en profeten</i>	154
13. <i>DE RELATIE TUSSEN 'HEMEL EN AARDE'</i>	155
WAT NU?	159
<i>Orakelen?</i>	160

BEKNOPTTE LIJST VAN GODEN, GODINNEN EN HALFGODEN

'EN DE MENSEN SCHIEPEN GODEN
EN GODINNEN UIT HET NIETS'

INLEIDING

In een ver verleden bedacht de mens goden, godinnen, halfgoden, engelen, duivels, demonen, djinns en nog talloze andere virtuele wezens, in een poging om de wereld te begrijpen, te verklaren en te ordenen. Veel godheden werden 'naar het beeld en gelijkenis' van de mens geschapen, fysiek en karakterieel, andere getuigen van meer verbeelding, maar nooit ontstonden er 'schepselen' die de verbeeldingskracht en kennis van hun menselijke scheppers echt ver te boven gingen. Vooral hun geringe wetenschappelijke kennis speelde hen parten. Zo waren Venus en Mars niet door godheden geschapen, dachten zij, volgens hen wáren het er.

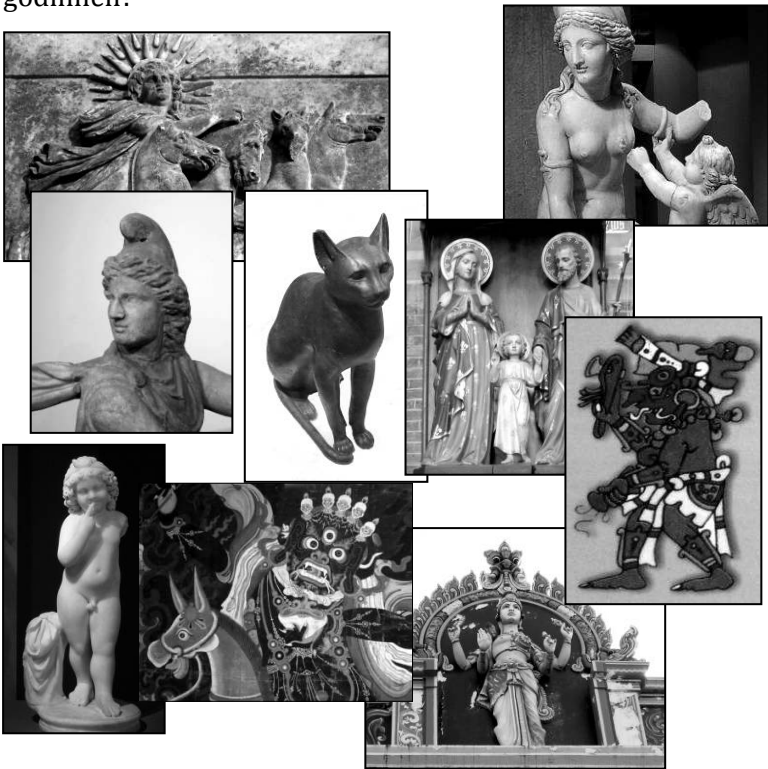
Gelijkgelovigen organiseerden zich in groepen die aanbiddingen en offerandes organiseerden. Uit hun midden groeiden leiders die na verloop van tijd ook regels opstelden waaraan een 'goede gelovige' zich moest houden. In de loop der tijd werd het verspreidingsgebied van meerdere godheden uitgebreid, passief door nomadenvolkeren, handelaars, milieuvluchtelingen, soldaten en gastarbeiders, later ook door de actieve werving van religieuze organisaties. Sommige godheden evolueerden onder invloed van andere culturen en godheden, andere 'overleden' als gevolg van de naijver en wedijver van 'volgers' en 'likers'. Zodra de mens in staat was om andere werelddelen te koloniseren, reisden zijn goden en demonen met hem mee. Voor spirituele kolonisatie werden geld, moeite noch tijd gespaard. Noch geweld.

* * *

OVER DE OORSPRONG VAN GODEN

Waarom zijn de goden in het Midden-Oosten, Afrika, Noord- of Zuid-Amerika, zo verschillend van Indische, Polynesische of de autochtone Europese goden? Waarom werd de regengod Chac nooit in Europa of Afrika aanbeden? Waarom 'manifesteerden' Jahweh, God, Jezus en Allah zich pas na 1492 in beide Amerika's? Waarom hebben godheden hun boodschappen nooit meteen over de ganse wereld gebracht? Waarom zijn er zoveel goden? En steeds minder godinnen?

Het antwoord op alle vragen is bijzonder eenvoudig: omdat alle 'boven- of buitennatuurlijke' wezens door de mens bedacht werden, 'geschapen' door de mens. Hun virtuele realiteit werd uitgedragen naar al wie wou luisteren of wie twijfelde, nog steeds, en rijkelijk geïllustreerd met tekeningen en beelden. Godheden evolueerden mee met de wijzigende opvattingen van hun 'verzorgers' en vermengden zich met de godheden uit andere scheppingsverhalen. Na verloop van tijd beantwoordden zij niet meer aan de voorstellingen van hun oorspronkelijke 'scheppers', maar ze overleefden een vorm van natuurlijke selectie door zich aan te passen of te muteren. Bij gebrek aan menselijke aandacht en zorg verdwenen sommige godheden weer van de aardbodem. Andere werden opzettelijk 'uitgehongerd' of 'vermoord' door de aanhangers van andere godheden, die hun eigen godheden boven alle andere verheven voelden. En daarmee zichzelf. Het is de mens zelf die 'voor god speelde' en eigenhandig bepaalde of godheden gewenst of ongewenst verklaard werden, god of afgod, hun aanbidder 'heidene' of niet, en welke godheid bleef leven of niet.

* * *

Doordat de mensen zich over de aarde verspreidden, kwamen zij terecht in andere leefomstandigheden, waarin zich verschillende culturen ontwikkelden, overal met hun eigen godheden. In de loop van zijn geschiedenis bedacht de mens er duizenden: goden en godinnen, een uitzonderlijke keer ook een mengvorm, naast talloze duivels, duivelinnen, demonen, engelen, djinns, elfen, trollen en nog zoveel meer 'wereldvreemde' wezens. Zij speelden de hoofdrollen in talloze verhalen, alle met heel erg menselijke verhaallijnen. Godheden hadden menselijke beslommingen, menselijke gevoelens, een menselijk karakter, zij dachten en gedroegen zich zonder onderscheid als mensen. De verhalen die zich in

een of andere hemel of woonplaats 'boven de wolken' afspelen, weerspiegelen alles wat maar menselijk is, met alle positieve en negatieve kanten. En om dezelfde reden kwamen in alle religies aanvankelijk ook godinnen voor, ook in het vroege jodendom.

De godheden weerspiegelen onvermijdelijk ook facetten van de cultuur en de omgeving waarin ze ontstonden. De gangbaarheid van polygamie en slavernij, de aanwezigheid van seizoenen of niet, van vulkanisme, sneeuw en ijs, woestijnen, overstromingen, oorlogen en zoveel meer elementen speelden mee in de vormgeving van de godheden. In het koude hoge noorden met zijn lange nachten ontstonden geen drinkebroers die wijn lustten, zoals aan de Middellandse Zee, wel akelige monsters die uit de dichte mist, de diepte van de zee of uit spelonken opdoken.

Of de homo antecessor of de Neandertaler (foto) ook boven- of buitennatuurlijke schepselen schiepen om onbegrepen waarnemingen uit te leggen, zal wellicht onbeantwoord blijven. Wel weten we dat het niet alleen in het hedendaags menselijk brein ingebakken zit om naar verbanden of naar oorzaken en gevolgen te zoeken in wat hij waarneemt. Uitgesloten is het dus niet. De oudste beeldjes die

op een vorm van religiositeit zouden kunnen wijzen, een 'leeuwmens' en een 'Venus' uit ivoor van een wolharige mammoet, stammen uit -35.000 tot -40.000 en werden uitgegraven in Zuid-Duitse grotten. Dat zij en hun tijdsgenoten al muzikale interesse en kunde bezaten, blijkt met zekerheid uit vondsten van fluiten, in dezelfde grotten en in Slovenië, die uit -42.000 tot -42.300 stammen, en mogelijk door vroege Cro-Magnon-mensen bespeeld werden.

IN HET BEGIN WAS ER...

De menselijke hersenen zijn er van bij de geboorte op ingesteld om verbanden te leggen tussen de waarnemingen van onze zintuigen, en om patronen te herkennen, aanvankelijk vooral gezichten. Uit de wazige wolk die een pasgeborene ziet, komt meestal lieflijk geruststellend geluid. De sprekende wolk gaat vaak vergezeld van zacht, warm huidcontact, en lekker eten. De baby had het geluid overigens al van voor zijn geboorte gehoord. Er zijn meestal nog andere wolken die zacht of komisch spreken en het kind vertroetelen. Elk wolkje is anders en gaat vergezeld van een ander geluid, andere handelingen en geuren.

Heel snel worden de wolkjes scherper en scherper, en wordt duidelijk dat de wolkjes gezichten zijn, het vaakst van mensen die mama en papa genoemd worden. Het geluid komt uit een licht bewegende opening 'bovenaan' in het gezicht, maar dan worden onder en boven, en links en rechts omgedraaid. Dan worden mama en papa herkend, en steeds meer mensen: oma's en opa's, vrienden en burens, ieder met onderscheiden stemmen en geuren.

Even snel als het visuele patronen herkent, gaat een kind ook gedragspatronen en verloop- of aflooppatronen herkennen. Als een baby huilt, krijgt hij eten of wordt hij getroost. Dan voelt hij zich weer veilig en geborgen. Wanneer mama of papa hun mond openen en hun lippen bewegen, komt er meestal geluid uit, maar als het geluid van links of rechts komt, maar geen gezicht te zien is, dan hoeft hij zijn hoofd maar in die richting te draaien om de oorzaak waar te nemen, het pratende gezicht. De radio kan al eens voor verwarring zorgen, want daar is wel die klank, maar geen gezicht te zien. Maar dat onderscheid wordt ook weer snel herkend. Bovendien blijken sommige geluiden ook iets te betekenen.

In een mum van tijd worden talloze verbanden gelegd met de klanken van potten en pannen, eten en drinken, licht en donker. Er bestaan ook dieren, knuffels en echte, op papier en op een beeldscherm, grote en kleine, lopende en vliegende, bloemen, insecten, vogels en vleermuizen, een zon en een maan, en wolken. En ook in die wolken zijn af en toe patronen te herkennen.

De samenwerking tussen zintuigen en hersenen verloopt niet altijd foutloos, zelfs wanneer beide afzonderlijk perfect werken. De zintuigen van de mens bedriegen hem af en toe, of liever: zijn hersenen zorgen daarvoor. Op zoek naar patronen, verbanden en gezichten, kan de mens inderdaad de indruk krijgen dat hij hoofden of dieren in de wolken ziet, of janneke-maan, een gezicht in de maan. Zodra hij in een hemel gelooft die zich daar ergens boven de wolken bevindt, kan hij in de lichtstralen van de zon tussen de wolken zelfs 'ladders naar de hemel' menen te zien (foto).

Het mechanisme om visuele patronen te herkennen en te ordenen, is aangeboren. Bij kinderen werkt het in overdrive, maar het blijft levenslang aanwezig, ook nadat de meeste volwassen mensen al op automatische piloot door het leven lijken te gaan. In mist en duisternis kan de mens vormen blijven ontwaren die er helemaal niet zijn, en contrastrijke beelden blijven als spookachtige negatieven op zijn netvlies nawerken.

OORZAAK EN GEVOLG

Als een kind huilt, of later 'mama' roept, komt die mama kijken wat er aan de hand is, en soms volgt er eten. Bepaalde handelingen krijgen een gevolg, merkt het. Daarna breidt het arsenaal aan oorzaak-gevolg-patronen steeds verder uit. Kinderen ervaren dat een schakelaar een licht doet branden, en dat het draaien aan een kraan voor stromend water zorgt. Wat in een hand zit en losgelaten wordt, valt, en wat valt, kan breken. Achter een deur kan iets verborgen zijn dat het kind pas ziet wanneer ze geopend wordt. Een kip van opzij gezien, lijkt maar één oog te hebben, maar het tweede oog wordt ontdekt door de kip van de voorzijde te bekijken. Een voorwerp kan in alle richtingen omgedraaid worden, maar dat gaat niet bij een foto van dat voorwerp.

Meer en meer wordt alles geordend en begrepen. Wanneer een patroon niet herkend wordt, weet het kind dat ouders of andere volwassenen dat doorgaans wel doen. 'Wat is dat?' en 'Hoe komt dat?' zijn vragen die alle peuters gaan stellen. En als een vraag goed geformuleerd is en begrepen wordt, wordt ze doorgaans ook beantwoord, nog een vorm van 'oorzaak en gevolg'. Maar ouders kunnen niet alle vragen beantwoorden of alles verklaren, vroeger veel minder nog dan nu. De beschikbare kennis was veel kleiner, onderwijs niet voor iedereen toegankelijk, van bijzonder lage kwaliteit, of eerder op indoctrinatie dan op vaardigheden en wetenschappelijke kennis gericht. En dat is in sommige regio's nog steeds het geval, of ten dele.

Het lijkt erop dat menselijke hersenen een soort aangeboren 'obsessie' bezitten om verbanden tussen de zintuiglijke signalen te ontdekken, om naar het verband tussen waarnemingen te zoeken, en voor elke gebeurtenis een oorzaak te willen ontdekken. In een wereld waarin noden en gevaren bestaan, is dat uiterst nuttig, om te begrijpen wat er zich voordoet, en om op gebeurtenissen te kunnen

anticiperen. De verbanden kennen tussen de seizoenen en beschikbaar voedsel, de perioden met volgroeide granen, rijpe vruchten en fruit, of van migrerende dieren, waren letterlijk van levensbelang.

De diverse homo-soorten en primaten, en in beperktere mate ook andere dieren, hadden duizenden jaren geleden al voldoende besef van het verband tussen oorzaak en gevolg, om als groep en als soort te kunnen overleven en 'succesvol te zijn'. Maar blijkbaar is de 'obsessie' van de menselijke hersenen zo groot dat zij niet altijd genoeg nemen met 'ik weet het niet'. Zij trachten ook soms oorzaken te bedenken voor fenomenen waar ze helemaal geen antwoord op kunnen vinden, en duizenden jaren geleden waren dat er behoorlijk veel. Zonder voldoende basiskennis kunnen de hersenen van een mens terdege in verwarring raken, en tot bizarre besluiten komen, nog steeds.

Zelfs in de eenentwintigste eeuw nog zat een man bij de nooduitgang van een vliegtuig dat op kruishoogte vloog. Hij kloeg over de kou, was overtuigd dat de deur niet goed dicht was en dat er koude lucht door de kieren naar binnen kwam. Hij besepte niet dat op die hoogte de luchtdruk in het vliegtuig hoger is dan erbuiten, en dat lucht in geval van een lek enkel naar buiten kan ontsnappen.

In de middeleeuwen luidde in Europa een van de 'verklaringen' voor het ontstaan van de wind: alle bomen gaan samen ritmisch heen en weer bewegen, waardoor de lucht verplaatst wordt. Wat de bomen ritmisch deed bewegen, daar werd geen verklaring voor gegeven.

Het gaat inderdaad zo ver dat oorzaak en gevolg soms gewoon verwisseld worden. Het heeft duizenden jaren geduurd vooraleer eraan getwijfeld werd of de zon 's nachts door de onderwereld 'onder de aarde' zwierf om aan de andere kant weer op te komen, of dat de zon om de aarde